— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR.4. JULEN 1977 9. ÅRG.

"BETLEHEMSSTJERNEN"

Når kveldene lenges - og dagen blir kort
og marken av rimteppe dekkes,
og natthimlen atter blir dypblå og sort,
mot sör dine öyne da trekkes:
Tro - kommer den snart? Å, du lengter å se
dens funklende skinn over heien,
den gir deg en glans av den evige fred,
av det trygge, bestandige - Guds kjærlighet.
Som tar brodden av hverdagens sorger.

Du kan huske som barn du ble löftet på arm:
"Lille venn, ser du Betlehemsstjernen!"
Den vil komme hver höst når det stunder mot jul,
den skal lyse for alle i verden.
Den ble tent av vår Far da han sendte sin sönn
til vår jord for at vi skulle leve!
Og det herlige, strålende, funklende pant
det skal minne oss om at Guds ord det er sant
La det fylle ditt hjerte med glede.

Like sikkert som årstider, solskinn og regn -
vil du oppleve Betlehemsstjernen.
På en hösthimmel klar kan du se den hver kveld,
den har bud fra den evige verden.
Og om himlen er skyet og regntung i blandt -
om det stormer, om snöfall vil true. -
Da vil vissheten om at hver storm vil ta slutt
gi deg kraft til å holde i uværet ut.
Stjernens glans vil du atter få skue.

La oss takke for stjernen som Herren oss gav -
la oss takke for stallen og krybben. -
For det hellige barn som i krybben ble lagt -
englesangen for fattige hyrder.
Men vi må ikke stanse ved krybben, min venn,
vil vi videre fram imot målet.
Vi må huske at dette kun begynnelsen var
på en tornefull vei som til korset Ham bar,
for vår skyld Han fornedrelse tålte.

Når vi dette kan tro, blir vår glede så stor
at vi kan ikke ha den alene.
Vi må dele den med hver en söster og bror
hvor i verden de enn måtte leve.
Denne glede og kjærlighet Jesus kan gi,
når vi ser hva for oss Herren gjorde.
Derfor del av takknemmelige hjerter kun ut
av de gaver og rikdommer du får av Gud!
Tenn en stjerne i hjertet hos andre!

E. B. N.

ET 20-ÅRS MINNE.

Med visse mellomrom hender det at værgudene slår seg helt rebelske. Vi husker bl.a. uværet i nyttårshelgen 1951-52, da værmeldingene hos oss löd på avtagende til full storm. Vi hadde en orkan fra SV. og V. i sept. 1969, da hundrevis av trær blåste over ende (se Skj. p. 4/69). Men det ble ikke alvorlig sjö av det den gang.
Vi skal her dvele litt ved stormen den 4. november 1957. Vi har snakket litt med forskjellige om hvordan de opplevde uværet. Egil Jacobsen hadde nettopp begynt på Ryvinger det året, og han opplevde stormen så og si fra orkesterplass. Det ökte på fra SO. fra morgenen og var snart opp i full storm. Hen på ettermiddagen var den oppe i full orkan, med voldsom sjö. Alle båtene ble satt på land - delvis ved hjelp av et arbeidslag som var der ute. Det var også i höyeste grad påkrevd da sjöen slo tvers over hele odden fra Slettingsundet og over til havna. Der lå flere store gassflasker til fyret og disse ble sopt rett på sjöen. Sverre Syvertsen hadde flere teiner liggende höyt på land, også disse ble sjöens rov. Det var samtidig svært höyt vanne og sjöen gikk helt opp forbi og rundt naustet. Av hele Slettinga var det bare en liten topp som sjöen ikke slo over, sier Egil. - I tillegg til de teinene Sverre Syvertsen hadde liggende på Ryvingen, mistet han mange andre både på sjö og land, i alt ca. 60 stk. -- I Valvik- og Dyrstadstranda var det rent ille, sier Kristian Ånensen. Det var för moloen kom og det ble en fryktelig 'såe' på begge steder. Noen av de store båtene lå for ankers på havna og når dragsuget gikk ut lå båtene svingt opp mot den sterke vinden med akterenden, mens ankerkjettingen stod som en fiolinstreng. Noen store skader ble det dog ikke.
Karl Karlsen så at Rosnesbrua ble 'vrengt'. Sidebardunene rök og brua ble faktisk stående på siden.
Sjöens krefter var enorme. På Lilleodd ble en kraftig fjellblokk skylt höyt på land. Den ligger der den dag i dag som et bevis på urkreftene i naturen. Enda mer utrolig var det at store torv ble veltet over helt oppe på sletta under Odde-varden. Den som hadde sittet på toppen der da, ville ha hatt et mektig panorama over naturkreftenes villskap. -- Vi har heldigvis blitt forskånet for slike uvær siden den gang, men en kan aldri vite når værgudene igjen slår seg helt rebelske.

SKJERNOYPOSTEN

Redaktör: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr. Skjernöy, 4500 Mandal.
Postgirokonto 5 42 53 68.
Kontakt i U.S.A.
Mrs. K. Kristiansen
Adr. 853 - 58th st.
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 8.-
U.S.A. $ 1.50

LITT FISKEPRAT.

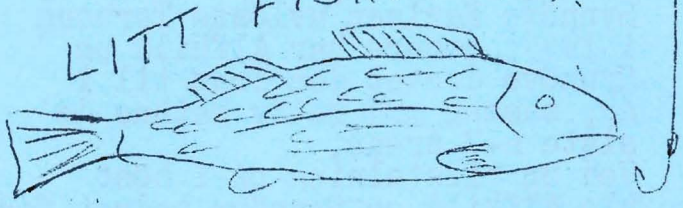

Vi er i midten av november. Höststormene er i full gang, regnet pisker på rutene, og det er tid til å summere opp höstens fiske. For å begynne med makrellen så ble det tatt gode fangster i slutten av september og til begynnelsen av oktober, med nota. Fra noen hundre kg. opp til 2000 kg. i kastet, mens det på dorg og rigle var heller smått. Det blir også ennå tatt sildesteng i Nordfjorden, men ikke så store som tidligere. Så det ser ut som både sild og makrell er på vei opp av bölgedalen. Og prisen på makrellen har i år til fisker vært fra kr. 2,20 til 3,35 pr.kg

Hummerfisket begynte i år 3. okt på grunn av at 1. okt. kom på en lördag. Deltagelsen går ned år for år, og teinetallet er nok bare 1/3 av hva det var for 10-15 år siden. Men likevel blir det ikke stort mer hummer på dem som holder på, så det ser ut til at vi ennå ikke er oppe av bölgedalen. Og da det også er lite med småhummer, ser det skralt ut for årene som kommer. Så litt om fangstene. På Vesteröya var det svært liten deltagelse. Sverre og Kristian drev med nota og fikk bare ut ca. 70 teiner. Ellers var det 3 båter med 30 teiner hver. Men fangstene 1. og 2. trekk var dårlige, 15-20 stk. i 70 teiner og fra 1 til 8 i 30 teiner.

På Farestad og Rosnes var også de förste trekkene dårlige. Paul og Arne Kristiansen hadde 26 og Herman og Sverre Syvertsen 24 förste trekket. Det ble atskillig mindre for de andre. Det holdt seg riktignok ganske godt oppe en stund, men så er det heller ikke mange som fisker ved de ytterste holmene på de kanter. For de som fisket helt inne var det nesten et lykketreff å få en hummer. Det var fint vær den dagen de la ut teinene, men neste dag, og senere i uka var det östlig kuling med mye ström i sjöen, så teinene måtte stå over i flere dager. Senere i oktober ble det bra. Det har også i år vært store mengder krabber, kanskje enda mer enn i fjor, og det blir nok ikke noe bedring med hummeren för det minker på krabben. Pris til fisker i forskudd kr. 55,- pr. kg.

Siden hummerfisket sluttet av har uværet for alvor satt inn, så noe fiske av betydning har ikke kunnet drives. Men seien er her ennå, og når bare kaldværet kommer, begynner nok fiskerne med trollgarna og bakkene etter juletorsken.

Vi ber alle som flytter om å sende oss sin nye adresse, så bladet ikke skal komme på avveier.

Nå står atter julen for dören, et år er snart omme. Og så kan vi se tilbake på det som har skjedd. Kapellet har fått ny garderobe, kjökkenet har fått en ansiktslöfting, det er kommet ny redskapsbod og to nye klosetter med innlagt vann. Utvendig, på baksiden, er en nå i gang med å planere. Den store gröften er lagt i rör og gravd igjen, samtidig som en har gravd ned vannledningen som kommer fra brönnen til Henning Jenssen.
Her bak kapellet kan det nå bli en alle tiders plass, som kan benyttes til så mangt, bl.a. friluftsmöter og stevner.
Mötevirksomhet har det vært en god del av utover hösten. Det har vært hver onsdag og i helgene, så sant ikke kapellet har vært opptatt av noe annet. Ellers har det vært familiefest og krabbefest som har vært godt besökt. Fra 1. - 6. nov. var det möteuke med Magne Kjetså. Fredagskvelden var det fest som ungdomsgruppa stod for, med leding og det hele. Det ble servert reker. Disse mötene var særlig godt besökt og vi hadde også sangkrefter til hvert möte.
Så har også Österöyas kvinneforening hatt sin utlodning.

Ofte föler en seg så liten når en står i arbeidet for Guds rike. Vi synes det går så tregt og at det blir så lite igjen. Men skriften sier at Guds ord aldri skal vende tomt tilbake. Så det som er sådd en gang vil bære frukt, i sin tid. Vi må löfte våre hoder og se mot himmelen på Jesus, da vil vi få styrke og kraft til å virke, og Guds ord vil få gro i oss.

Når fikentreet skyter blad
jeg er så glad.
Da bliver her snart sommer.
Når himmelrikets blomster gror
for visst jeg tror.
Guds rike snarlig kommer.
Hans brud jeg er,
Hans ring jeg bær.
Har lampen tent
og hjertet vendt
til Ham, all verdens dommer.

Det har vært drevet barneforening på Skjernöya i mange år. Ingen vet nöyaktig hvor lenge, men Sigrid Karlsen, som har passert de 90, sier den har vært drevet så lenge hun kan huske. Alfhild Dyrstad og Torborg Ånensen overtok etter Karen Kristiansen og Anna Berge omkring 1950. Synnöve Karlsen avlöste Torborg i 1955. Senere har Alfhild og Synnöve drevet den fram til i år, sammen med Betsy Wathne de siste 6-7 årene.
Ved en tilstelning nå i höst ble Alfhild og Synnöve hedret for sin lange innsats med en tinnvase med inskripsjon. De trakk seg tilbake nå i år og de som fortsetter er Betsy Wathne, sammen med Inger Syvertsen og Ruth Gundersen. -- I 1973 startet de opp med egen barneforening på Vesteröya, og de som er i styret der er Torborg Ånensen, Edith Dyrstad og Sylvia Shristensen. De engasjerer barna fra skolealderen og opp med sying, brodering og forskjellig annet håndarbeide. På Vesteröya er også guttene med. De har utlodning av og til og inntekten går til Santalmisjonen.
Vi önsker dem fortsatt lykke til.

MINNER FRA ET FORLIS VED ODDSKJÆRENE

Det er lördags kveld for ca. 60 år siden. Tåka står tykk, men stille vær. Båtene lå og blåste her utenfor kysten. Var så vandt til det når det var tåke, så vi brydde oss ikke stort om å höre etter. Vi i den grönne ungdom var ute og gikk etter veien og pratet. Det var jo lördagskveld. Det var mange forskjellige ul å höre, men omsider var det ett som vi hörte igjen og igjen. Jeg gikk nå hjem og la meg. Klokka var vel ca. 10, og var just kommet i seng, da mor ropte på meg. Det var min onkel som var kommet for å spörre om jeg ville være med ut å se om det var noe galt. Det var ikke lenge för jeg var i klærne og på vei mot brygga. Der var alrede flere menn kommet og skulle være med. Min onkel hadde motorbåt. Det var ikke mange i Våa dengang. - Vi kom til Kollaskjær - hadde kompass med - og satte kurs rett syd, da skulle vi treffe Skjöringsundet. Kompasset hadde vi satt på motorkassen og tenkte nok ikke på magneten på motoren. Vi var to som skulle holde utkikk, jeg var den ene. Det gikk en liten stund, graut tjukt, og plutselig mörknet det så mistenkelig for baugen og vi ropte: "Roret hardt over!" Det var ikke mere enn at vi just klarte å gå klar land. Vi var kommet langt innforbi Hammerodden i Indre Nodeviga. Det var nok kompass og magnet som var skyld i det. Kompasset ble flyttet og vi holdt nå ut langs Hammer-landet og satte kursen för Småskjærene, som vi da traff greit. Kom oss ut Renna längs Skjöringa. Vi forsto jo at det var på Oddskjærene noe var galt, og lyden kom derfra. Da vi var kommet ut Renna, ble det en liten lette i tåka, og da ser vi - båten med baugen höyt på Oddskjærene. Da var det ikke lenge för vi var oppe langs siden på den. Båten hette "Hinnöy" og var på ca. 2700 tonn og lastet med kull. Det var smul sjö. Vi var de förste som kom ut. En leider ble firt ned langs siden og to mann entret ombord og ble mött av kapteinen. De ble enige om å begynne å losse lasten overbord. Hadde timebetaling. Det var nå kommet flere båter til og lossingen begynte med pöser. Det var jo som en dråpe i havet.
Det var den lyse årstid og mange småbåter var kommet til, og det var bare å legge seg opp langs siden og få full last. Det varte ikke så lenge för det kom lektere med losseutstyr fra Mandal, og vinsjene kom igang. Da gikk det unna. Det var sväre kurver som ble firt ned i rommene, og da var det bare å skuffe oppi. - Jeg var medi forreste lasterom. Vi var tre mann der. De losset i alle lasterom forrenom brua, og lektere kom til etter hvert. Bergningsbåt kom fra Kr.sand for å försöke å dra den av grunnen. Vi som var i rommet visste jo ikke hva som foregikk på dekk. Hadde vært i rommet hele natta og det var alt langt på formiddagen. Det hadde vært stilt en stund med lossingen, da plutselig kjente vi en voldsom skjelving i båten da den begynte å gli. Det ble et voldsomt rabalder da den var på vei ned av grunnen. Vi kom oss opp i en fart og da lå båten i fritt vann. Bergningsbåten lå langt ute og tauet den ut i rom sjö. Da var det för oss bare å ta det med ro. Det begynte nå å friske godt på fra S.Ö. og sjöen ble mer grapsete etter hvert. Alt var inntakt ombord og de anropte bergningsbåten om å la sleperen gå. Båten skulle da gå for egen maskin, med assistanse av bergningsbåten. Men ulykka var ute. Der får propellen tak i sleperen, og dermed var det stopp. Båten lå nå og drev innover mot Sydosteboen. Det var da begynt å bli sjö og gamlekaran tenkte - at dette går ikke lenge. Bergningsbåten lå langt ute og visste vel ikke hva som var galt. Da var det en av gamlekaran som löp opp på brua til kapteinen og gav beskjed om at nå måtte de öyeblikkelig tilkalle bergningsbåten, for det ville ikke være lenge för båten ville ligge og hogge i Sydosteboen. Og ganske snart så vi den komme med full fart innover og fikk sleper ombord. Da var det en som sa: "Ja, dette var i siste liten". Gikk nå for tauing mot Kleven og ble fortöyd ved de gamle bryggene ved Gismeröya.

Da var klokka blitt tre om ettermiddagen. Spör om vi så ut etter hele natten i kollsjauen. Men tross alt var det en vellykket slutt.

Det er mange båter som i årenes löp har funnet sitt endeligt på Oddskjærene. Den siste var 10.000-tonneren Am Mer Mar (American Merchant Marine) som kom fra Syd-Amerika, lastet med soyabönner og skulle til Larvik. Dette var i julen 1946. Hele mannskapet ble reddet, men båten fikk sitt endeligt der.

A. J.

TURORIENTERING - KJENN DIN ÖY.

Skjernöy I.L. har lagt opp til turorientering. Det er lagt ut 26 poster, spredt rundt hele öya. Postene er lett synlige i terrenget og det er ikke ment at en skal bruke kart og kompass for å finne dem (dette kan kanskje gjöres en annen gang). Det er for å få folk bort fra den slagne landevei, gi dem sund og god mosjon ved å bestige fjelltopper hvor mange aldri har satt sin fot, samt å lære Skjernöyas geografi bedre å kjenne. Skiltene er malt diagonalt röde og hvite med nummer og tre kodebokstaver, for å vise at en har vært der. Midtbokstavene på samtlige skilt fra 1 til 26 danner samtidig en setning. Så ta med papir og blyant og skriv ned. Et kart, med plassering av postene er satt opp utenfor Skjernöy Handelslag. Der er ingen påmeldingsgebyr, men alle som önsker det kan få kjöpt medaljer etter följende prestasjoner: 10 poster kvalifiserer til bronse, 18 til sölv og 26 til gull. Medaljene koster kr. 6.- og kan fåes hos formannen Esther Vågsvoll. Postene vil være utlagt til ca. 1. april. God tur!

Plassering av postene:

1. På toppen av Rosnesheia.
2. " " " Tröeheia.
3. " " " Langemyrheia (mot öst, mellom 2 store steiner).
4. Sådeheia, ca. 10 m. fra topp, mot öst.
5. I Båteviga, ca. 15 m. NV. for havn.
6. Oksla, på topp mot öst.
7. Innerst i Feblomyra, på tre mot vest.
8. I Myran, på ytterste sommerfjös.
9. På Högevarden.
10. Ved Masesbekken, ved gjerde ca. 100 m. fra Bogstevågen.
11. Ved Storekjödnas östkant, på grantre.
12. Topp Kjödneheia (ved varde, rett linje Ryv. fyr - Lie's hytte).
13. Ved utlöp bekk ved Storekjödna, mot nordvest.
14. På Slottsborgheia.
15. På Mannen, sydost for Valvikbakken.
16. Bagstö, Valvik.
17. På Dyrstadheia.
18. Topp Grottevarden,
19. Ved Madoddlykta (mot Færöysundet).
20. Bak Dyrstad skolehus.
21. Ved bekkeos ved Österkjödna.
22. Lengst NV. i Skjernöysund, nær Per I. Farestads hytte.
23. På St. Hansbakken, nær topp (NÖ for Österkjödna).
24. Lauåsen, på topp mot Våa, på eiketre.
25. Skibbefjellet " " " " " "
26. Bakmidtiskauen (östende av Grauden, i furutre).

1977

PÅ TUR GJENNOM USA.

13. sept. i år begynte min dröm om Amerika å gå i oppfyllelse. Vi startet med fly fra Fornebu via Köbenhavn til Los Angeles. Reiseföl-get var min kusine Harriet Pedersen, min fetter Olav Farstedt og hans frue Åse. Billetten til Los Angeles, 3 ukers busstur og turen New Yort - Fornebu var kjöpt i Norge. På grunn av motvind måtte flyet ned i Seatle for å få påfyll. Reisen tok 14-15 timer. Flyet har komfortable stoler og flymannskapet var hyggelige og hjelpsomme, så reisen gikk i grunnen fort likevel. Tolderne på flyplassen endevend-te passasjerenes bagasje for å forsikre seg om at ikke noe ulovelig kom inn til landet. Det tok lang tid og da vi endelig satt i dros-jen var det blitt mörkt, men Los Angeles tok seg strålende ut med sine brede opplyste gater og alleer av palmer.
Förste dagen gikk turen til Disneyland hvor Walt Disney har skapt en hel verden av eventyr for voksne og barn. Tusenvis av mennesker besöker stedet hvert år. - Vi var 4 dager i Los Angeles og fikk se de steder man helst tenker på i forbindelse med byen. Beverly Hill hvor filmstjernene har sine praktfulle hjem, hele filmbyen og studio, den kjempestore utendörs konsertsalen hvor der er plass til mange tusen tilhörere. Farmers marked der du kan få kjöpt alle de for-skjelligste frukt og grönnsaker. Trodde ikke det fantes så mange sorter. Spesielt hyggelig var det å möte Lillian Boyle som nå bor i Los Angeles, men er födt og oppvokst på Skjernöya. Hun tok oss på biltur, viste oss rundt og kjörte oss helt til sjömannskirken i St. Pedro. Senere spiste vi Hamburger og koste oss i hennes hjem. Pra-ten gikk om familie og venner på Skjernöya.
Mange spör: Hva gjorde mest inntrykk på deg i Amerika? Svaret må bli, de uendelige strekninger med marker, åker og eng som bölger seg mil etter mil, time etter time, dag etter dag, i det uendelige. Vilkårlig tenker vi: Her må da være matresurser nok for en sulten og ökende verdensbefolkning. Tanken går også til utvandrerne som slet seg over disse uendelige viddene med sine oksespann for å finne nye hjem som kunne livberge familien. Her var land nok, men det var å finne den beste jord, som kunne gi mest avling. Farmene lå svært spredt, men inne i mellom lå små landsbyer, da gjerne med kirkespi-ret kneisende over hustakene.
Gjennom de 22 statene vi reiste, tror jeg Utah, med byen Salt Lake City, var den peneste og reneste byen vi så. Her mötte vi også en hyggelig bergenser, som hadde bodd i byen i over 70 år. Han var bare en liten gutt da han kom fra Norge, men sitt morsmål kunne han frem-deles snakke perfekt. Han var en glimrende veiviser og en hyggelig vert, som kunne fortelle alt om mormonernes tempel, deres innvandring og utforming av byen. I Salt Lake City ligger en av verdens störste kopperminer. Salt er også en stor eksportartikkel. Her er også en stor, vakker fredspark hvor 15 nasjoner hvert sitt anlegg. Vår vert hadde utformet og ført tilsyn med det norske anlegget, som dannet fossefall og fjorder, med navnet NORGE beplantet med skjönne blomster. Hans frue var også norsk. Hun arbeidet vet et av höybyggene i byen. Vi ble buden hjem til dem og tilbragte en hyggelig aften i deres koseligehjem. Åse og fruen hadde mange felles kjente og pra-ten gikk hele tiden på norsk. Da vi reiste fra byen lå fjellene som omkranset byen kledd i nysnö, og etter hvert som vi kom höyere og höyere opp lå snöen helt ned på veien. Det var 23. september og kuene gikk ute, men de har tykk pels og klarte nok en snöböye.

Mer i neste nr.

Ruth Dyrstad.

Tiden er kommet til å minne om kontingenten for 1978. Vi kjörer med de samme kr. 8.- her og $ 1,50 i USA. Postgiroblankett vil ble vedlagt dette nr. Vennligst benytt denne, men de som önsker det kan selvsagt betale til en av redaksjonen. Og i USA ordnes betalingen gjennom vår kontakt der. Vi sier takk for hurtig ekspedering.

SMÅNYTT FRA ØYA

Samtidig med at det var innsamling til Nödhjelp 77, arrangerte Skjernöy I.L. rebuslöp på öya. Löypa var 4 km lang og det var innlagt forskjellige spörsmål på 20 poster. Deltakertallet var 54 voksne og barn. Spörsmålene var selvfölgelig lettere for barn. De eldste deltakerne var Synöve Karlsen og August Pedersen (han er bosatt i England, men var hjemme på besök). De yngste var Simen Kjelling som er 3 år og Öystein Berge som er 4. Begge sistnevnte fikk et krus til minne for utfört löp. Etterpå var det trimkaffe på skolehuset, hvor de fleste var samlet. Overskuddet av kontingent og kaffe gikk i sin helhet til Nödhjelp 77.
De beste resultatene för voksne: Laila Gabrielsen og Svein Berge. Fra 11 til 16 år: Marianne Gabrielsen og Sverre Gunnar Syvertsen. Og fra 3 til 10 år var det Mette Jenssen og Öyvind Liseth.

Som kjendt kom innsamlingen til Kirkens Nödhjelp opp i ca. 53 mill. kr. på landsbasis. Av dette ydet lille Skjernöya omkring kr. 10.000, så givergleden er ennå stor.

År etter år, hver höst, får vi besök av en eller flere elg på Skjernöya. Det er gjerne omkring elgjakta vi får dette besöket. I fjor ble det, som nevnt i tidligere nummer, skutt en elg her ute. I år fikk vi besök av elgen 3 dager för jakta og den dukket opp midt mellom husene i Valvik. Der löp den forbi noen barn på veien og forsvant så ned i Bogstuvåga. Tre dager på rad dukket elgen opp morgen og kveld på sletta foran huset til Peder Valvik, hvor den gikk og beitet. Flere ganger var den nede i eplehagen og forsynte seg av nedfallsfrukt. Peder var bare glad til at han fikk avsetning på eplene, for de var fulle av makk og ikke spiselige likevel. Siste gang elgen ble observert var dagen för jakta, og grunnen var vel at de begynte å bore etter vann i Valvik, så den ble vel skremt av bråket. Elgen var en mellomstor okse.

Igjen har det vært boret etter vann på Vesteröya. Et Farsundsfirma boret tre hull på Dyrstad og ett i Valvik. Så var det et Arendalsfirma som boret for Kurt Dyrstad og John Abrahamsen og vannmengden her var tilfredsstillende. Det andre firmaet boret for Norvald Jenssen, Magnar Langeland og Henry Abrahamsen på Dyrstad og i Valvik för Tom Abrahamsen, som det samme firmaet boretet misslykket hull for i fjor. Alle disse hull ble boret til omkring 60 meter, og i hvert hull fant de lite eller ikke vann. For å löse dette problemet ladde de hullet med 25 kg. dynamitt og fylte resten av hullet med vann. Ja det ble litt av en salutt da disse salvene gikk av. Vannspruten sto nok 50 - 100 meter til værs, det var et syn å se. Og da kom vannet, tildels i ganske store mengder. I allefall fikk alle nok til sin husholdning.

Ja det spirer og det gror på Skjernöya, til tross för at alle gårdsbruk er nedlagt. Men björketrærne gror som aldri för, ja så tett at det er vanskelig å ta seg fram. För, når det gikk kjyr på skauen, åt de opp alt som kom i deres vei, men nå har vekstene fått fritt spillerom. Men hvorfor i all verden er det björka som gror mest? Ellers brir det dyrket en god del poteter og grönnsaker, bringebær og jordbær til eget behov herute. Potetene ble i år ganske fine, og tildels i store mengder mot de senere år, da det har vært litt for tört i jorda. Epler, pærer og plommer ble det heller mindre av, og eplene var det også mye mark i. Solbær og rips var det heller ikke som i fjor. En del av grunnen var vel at det var så kald vår.

Söndag 13. november var det valg på nytt menighetsråd på Skjernöy.

Disse ble valgt: Jostein Handal, Ytre Farestad. Oddbjörg Berge, Berge. Jan Öystein Dyrstad, Dyrstad og Eilif Christensen, Valvik. Jan Öystein Dyrstad, som bare er 21 år er den yngste som noen gang er valgt til menighetsrådet på öya, og kanskje også i hele Mandal prosti?

Vi har også i år hatt en regnfull höst. Det ser ut som vi er kommet inn i en periode med 6 måneders törketid og 6 måneders regntid. Det hadde vært bedre om nedbören hadde fordelt seg over et lengere tidsrom, for slike törre somre, som vi har hatt nå i de siste årene, har tatt knekken på en masse eike- og björketrær, men også enkelte grantrær har ströket med.

Den 7. oktober döde Törres Törresen Farestad, 80 år gammel. Han var sprek til det siste og hadde ikke vært syk. Han hadde lagt seg på sofaen i stuen, hvor hans söm Torleif fant ham om kvelden. Torleif var inne hos ham hver kveld etter arbeidstid. Vi vil minnes Törres som han var, alltid i godt humör og pratsom, og han hadde mange venner. Vi lyser fred over hans minne.

German Gabrielsen fyller 80 år den 13/12. German er födt og oppvokset på Farestad og har også bodd der, med unntak av en tid i Amerika i sine unge år. Han har vært ganske mye opptatt av lokalpolitikken og var også varaordförer en tid, i gamle Halse og Harkmark kommune. Han arbeidet også mye for Fiskernes Salgslag og senere Skagerakfisk, i kontrolnemnda der. German var med i hjemmefronten under krigen. Han ble tatt, og satt i tysk fangenskap i lang tid. Han er fremdeles frisk og rörig og följer interessert med i alt som rörer seg i tiden. - Vi önsker ham hjertelig til lykke med dagen.

Vi gratulerer Martha Berge som fylte 70 år den 26/9 og Rakel Oftenes Rosnes som fyller 75 den 29/12.

En annen kjendt Skjernöymann, Sverre Syvertsen, fyller også 75 år, den 28/12. Han synes ennå sprek som en ungdom og var med for fullt i teinebåten i höst. Vi gratulerer også ham hjerteligst.

Vi gratulerer også Betty og Reidar Hagen, Dyrstad med en datter i oktober.

Og videre vil vi gratulere Tor Magne Pedersen, Valvik og Bente Hoven Friberg, Mandal som giftet seg nå ganske nylig.

Jostein Handal, Ytre Farestad er ansatt som klokker i Mandal fra slutten av januar 1978.

Av og til har lokalradioen innslag her fra öya. Denne gangen hadde den fulgt med Paul og Arne M. Kristiansen ut i teinebåten, både den dagen de la ut teinene og förste trekket. Her kunne vi følge med i alt som foregikk og kommentarer til både når teinene var tomme og når 'han satt der'. Været var jo ganske röft förste trekk, så NRK's representant fikk virkelig föle hvordan en fiskers liv kan arte seg. Slike distriktsprogram sendes over Kr.sand 6 dager i uka, fra 1200 - 1220 og 1745 - 1830.

Arbeidet med å ominnrede skolehuset skrider planmessig fram, og ventes å være ferdig en gang ut på nyåret. Der er dugnad der hver mandag og torsdag fra kl. 17 og utover, og oppslutningen er ganske bra. Men det er et stort arbeide og det krever stor innsats.

Det er kommet en ny redningssköyte til öya. Det er 45 foteren "Ragni Berg", som tidligere har vært stasjonert på Flekkeröya. Det er en hurtiggående båt, og er beregnet for trange og grunne farvann. Det er mannskapet på "Hjelm Waage" som skal betjene dem begge. Denne siste tilveksten er særlig beregnet på sommertrafikken og kystfiskerne, og det er en veldig fordel at den kan komme så hurtig fram.

Samtidig vil vi nevne at brygga som båtene ligger ved er i dårlig forfatning. Det var Bernhard i Skogsöy som sto for byggingen av den nåværende brygge i første halvdel av 50-årene, og det er rart at disse solide stålbjelkene, som ble lagt ned den gang ikke har holdt lenger. En av bjelkene er brukket og flere er rustet nesten av.
Mandal kommune har bevilget kr. 125.000 og arbeidet med å lage ny brygge i betong, vil bli påbegynt snarest.

Nå foreslår rådmannen at kommunen skal ta sag al all tömming av septiktanker, og det skal gjöres en gang i året, om en vil eller ikke. En har bare å betale. Hört på maken, lurer på hva det neste blir?

I Skjernöysund er det kommet nye folk, da de som kjöpte Martin Mortensens hus og gård, Jens Haugland og frue, har flyttet ut. Vi önsker dem velkommen til Skjernöya.

Været i höst har variert en del. Oktober var i store trekk fin, med unntak av en del austakuling den förste uka. Förste halvdel av november var bös, og det ene lavtrykket avlöste det andre. Lördag 12. hadde vi hva vi kaller en real Kråke-sjö, som vi neppe har hatt maken til de siste årene. Vinteren har også vært innenom og hilst på. Söndag den 20. hadde vi et ganske kraftig snöfall. En dags regnvær vasket det meste bort igjen - heldigvis, får en vel si. Nå er vi kommet inn i adventstiden, og vi har harr stabilt, kaldt og rolig vær i vel en ukes tid. Sköytene er kommet fram og aktiviteten er stor rundt på små-kjödnene. Storekjödna krever mer langvarig kulde for å være sikker. Vi er også kommet til veis ende med denne årgangen. Vi sier takk for oss, med önske om en riktig gledelig jul og et godt nyttår til alle våre lesere.

EN LITEN HILSEN FRA USA.

Det var en stor overaskelse da jeg ble spurt om å være 'kontakt' for Skjernöyposten i U.S.A. Jeg er jo ikke en skribent som Theo og Christoffer, men jeg skal se at Skjernöyposten blir sendt videre.

Så en hjertelig takk til dere i redaksjonen for den tillit dere har vist meg ved å være 'kontakten' her i U.S.A.

Så vil jeg önske alle "Postens" lesere en god jul og et godt og velsignet nyttår.

Elinor K.